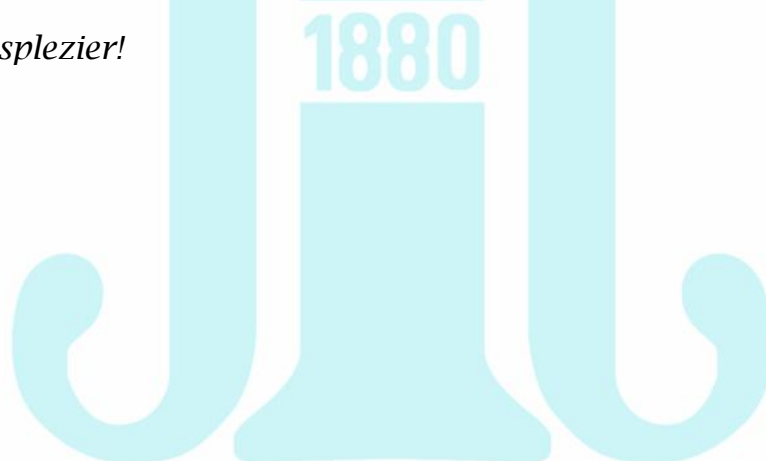

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HARTELIJK GECONDOLEERD

Een tragikomedie in zeven taferelen

door

Jack Staal

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3170

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **HARTELIJK GECONDOLEERD** op te voeren moet de naam van auteur **JACK STAAL** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/220/027
ISBN 978-90-385-12457

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Jack Staal
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 4 à 6 heren)

MAGGIE
MARTIN
GILBERT
FRED
DENISE
GRETA
BIANCA
DOKTER
BEGRAFENISONDERNEMER
OPKOPER

OPMERKING : De rol van de dokter, de begrafenisondernemer en de opkoper kunnen eventueel als dubbel of driedubbele rol worden gespeeld.

DECOR

De woonkamer van een oud en vervallen rijhuisje. Links een voordeur en een kleine raam. Achteraan een doorloop naar de keuken en een deur richting trap naar slaapkamers boven. Het afgeleefde meubilair bestaat voornamelijk uit een oude keukenkast met vitrine vol prullaria, een antieke Henri deux tafel, een antieke armstoel, een zetel, een verroeste gaskachel en een ouderwets tv toestel. Aan de muur een koekoeksklok, een stilleven met bloemen en een kapstok. Centraal een vergulde lijst met een zwart wit foto van een oude struis gebouwde man met pet.

KORTE INHOUD

De belevenissen van een ietwat ongewone familie die wordt geconfronteerd met het overlijden van hun vader. Zowel de voorbereidingen, de uitvaart en het achteraf verdelen van de nagelaten bezittingen komen aan bod. Een stuk dat boordevol zit met gitzwarte humor, dat hier en daar ook ontroert en dat vooral een kleine maar duidelijke boodschap meegeeft aan alle nabestaanden, waar dan ook.

LACHEN MAG GEEN TABOE ZIJN

De dood is en blijft nog steeds een taboeonderwerp waarover meestal slechts fluisterend en voorzichtig wordt gesproken. Omdat ze ongetwijfeld altijd wordt geassocieerd met een immens verdriet en het angstig zijn voor iets dat onbekend is. En het lijkt natuurlijk een contradictie, maar humor is hiertegen een zeer sterk wapen. Het verlicht de pijn bij het verwerken en neemt de angst een klein beetje weg voor wat ons zelf nog te wachten staat. Wat op het begrip dood al een hele overwinning te noemen is.

EERSTE TAFEREEL

(Avond. Maggie staat aan de slaapkamerdeur te wenen. Gilbert zit aan tafel voor zich uit te staren. Martin gejaagd op via voordeur in outfit van prins carnaval.)

MARTIN : Ik hoop dat ge een hele goede reden hebt om mij van het prinsenbal weg te halen?

MAGGIE : *(er naartoe)* Oh Martin! *(grijpt hem vast)* Ik ben heel blij dat ge er zijt jongen, want onze va... *(door haar gesnotter is de rest volledig onverstaanbaar)*

MARTIN : Gilbert ? Wat geb...?

GILBERT : Onze va heeft een zwaar attaque gekregen.

MARTIN : Onze va? En waar is hij?

(Gilbert gebaart naar de slaapkamerdeur. Martin wil er naartoe)

GILBERT : Ge zult eventjes moeten wachten. De dokter is er bij.

MAGGIE : Ja, den dokter Martin. Die zei dat.. *(de rest is weer onverstaanbaar)*

MARTIN : Wat zegt ze?

GILBERT : *(wijst naar zijn hart)* 't Is waarschijnlijk zijnen tikker.

MARTIN : Wie heeft hem gevonden?

GILBERT : Ons Maggie. Hij lag naast zijn bed.

MAGGIE : Ja, hij... *(onverstaanbaar)*

MARTIN : Ja ja, ik heb het begrepen Maggie, ik heb het begrepen. Is onze Fred al verwittigd?

GILBERT : Ik heb Greta aan de lijn gehad. Ze zei dat onze Fred gaan kaarten is in café De Scheve Hoek. Ze zou hem zo rap mogelijk sturen.

MARTIN : Gaan kaarten? In café De Scheve Hoek? Dan kunt ge al gaan denken hoe hij weer gaat doorkomen.

GILBERT : Een beetje scheef waarschijnlijk.

MARTIN : Plezant als ge zo'n broer hebt waar ge niet mee onder de mensen durft

komen.

GILBERT : *(bekijkt Martin van kop tot teen)* Tegen wie zegt ge het.

(Gsm van Martin gaat)

MARTIN : *(neemt op)* Hallo? Ja ik weet het schat, ik vind het ook wreed ambetant dat ik zo halsoverkop van 't bal moest vertrekken maar er is iets mis met onze va. Hij heeft... Oh, is de burgemeester al gearriveerd? Oei, da's vervelend. Maar ja, 't is blijkbaar echt wel serieus met onze va zenne lieveke. De dokter is er nu bij en... Ja ja, ik kom zo rap mogelijk terug, da's zeker. Mijnen openingspeech is enorm belangrijk. Ja ja natuurlijk, dat besef ik. Ja.. Ja. Tot subiet, ja.

GILBERT : Uw prinses veronderstel ik?

MARTIN : Ons Denise, ja. Die is nog op het prinsenbal hé.

GILBERT : Uiteraard.

MAGGIE : Da's zeker Martin, da's normaal hé.

MARTIN : De burgemeester en het schepencollege zijn daar vertegenwoordigd.

GILBERT : Oelala!

MAGGIE : De burgemeester en 't schepencollege, hoort ge dat Gilbert? Hoe voornaam dat onze Martin al is.

MARTIN : En dan is 't natuurlijk heel belangrijk dat ge als prins een goede indruk maakt hé.

GILBERT : Dat kan ik geloven.

MAGGIE : Da's zeker Martin, da's heel belangrijk!

GILBERT : *(bekijkt Martin weer van kop tot teen)* Ja, en dat ze geweldig onder de indruk zullen zijn van u daar twijfel ik geen seconde aan.

MAGGIE : Daar twijfel ik ook niet aan. Zie maar eens wat een schoon pluimen dat er op zijne kop staan.

GILBERT : Onze va zijnen haan is er niks tegen.

(Martin wil reageren. Op dat ogenblik gaat de voordeur open. Martin draait zich om en komt oog in oog te staan met een stomdronken Fred.)

FRED : *(kijkt verbaasd naar Martin)* Oh! *(Maakt carnavalgroet)* Alaaaaf! *(lacht)*

MARTIN : Het is niet de moment om onnozel te doen Fred.

MAGGIE : Nee Freddie, 't is echt niet de moment. Want onze va *(de rest is weer onverstaanbaar)*

FRED : Wat brabbelt die allemaal zeg? Heeft ze een stuk in haar voeten of wat?

MARTIN : Onze va heeft iets gekregen.

FRED : Iets gekregen? Van wie?

MARTIN : Hoe, van wie?

FRED : Awel ja, ge zegt..

MARTIN : Onze va heeft een hartinfarct gehad!

FRED : Een hartinfarct? Aan zijn hart?..

GILBERT : Ja, een hartinfarct krijgt ge niet aan uwe gal, hé Fred.

FRED : *(zwijmelt naar de zetel)* Een hartinfarct miljaardedju. *(gaat moeizaam zitten)*
Allé ja, het heeft eigenlijk nog lang geduurd hé.

MARTIN : Hoe, 't heeft eigenlijk nog lang geduurd?

FRED : Ah ja, *(drinkgebaar)* als ge weet wat die allemaal achterover kapt. Als hij vandaag doodgaat kan er bij de Jupiler morgen ene gaan doppen.

MAGGIE : Doodgaan?! Jammaar, onze va gaat toch niet doodgaan hé Martin? *(Martin reageert niet)* Gilbert? *(Idem)* Maar allé mannen, *(rest weer onverstaanbaar)*

GILBERT : Kalm blijven Maggie, kalm blijven. 't Is bijlange zo ver nog niet.

FRED : Ge zegt dat al, maar een hartinfarct op zijnen ouderdom...

(Maggie snikt)

MARTIN : Fred, alstublieft hé!

FRED : Daar hebben ze in de zoologie vorig jaar zelfs een olifant mee omver gekregen.

(Maggie snikt nog harder)

En die was zelfs nog twee jaar jonger als onze va. En bijlange zo zwaar niet.

GILBERT : *(tegen Maggie)* Ga in de keuken anders eventjes iets drinken.

(Maggie naar de keuken)

FRED : Ja, pakt een borrel. En geef mij er ook maar ene want ik heb zo een gedacht dat ik dat ga nodig hebben.

MARTIN : Het enige dat gij volgens mij op deze moment nodig hebt dat is koffie.

FRED : *(roept richting keuken)* Een Irish coffee, da's ook geen slecht gedacht!

(Gsm van Martin)

MARTIN : *(neemt op)* Hallo? Ja Denise, ik weet dat het hoog tijd is maar ik ben hier nog eventjes aan 't wachten op de uitslag van de dokter omdat.. De openingspeech? Euh, misschien dat gij die dan maar al moet doen hé schatteke.. Ja akkoord, dat besef ik lieveke, dat dat een beetje raar overkomt maar.. En de openingsdans? Ja, dat dat nog raarder zal overkomen als ge die alleen moet doen dat versta ik ook maar... Als ge dat uitlegt aan de burgemeester zal die toch wel begrijpen dat.. Ja ja, ik kom zo rap mogelijk. Ja.
(drukt af)

FRED : Moet ik het anders eens eventjes gaan expliceren tegen de burgemeester ?

(Dokter op deur slaapkamer)

DOKTER : Avond.

MARTIN : En dokter? Hoe is het met hem?

DOKTER : Het spijt me mensen, maar ik heb niet echt goed nieuws vrees ik.

MAGGIE : *(die ondertussen is opgekomen met een koffiekkan)* Niet?

FRED : Hier hebt ge 't kot zie, wat heb ik u gezegd.

DOKTER : Uw vader heeft waarschijnlijk een trombose in de kransslagader.

FRED : Ziet ge 't nu Martin? Hetzelfde als die olifant hé.

DOKTER : Zijn toestand is dan ook zeer kritiek.

(Maggie begint weer te snikken)

Zo kritiek zelfs dat hij een eventuele evacuatie naar het ziekenhuis niet meer zou overleven.

MAGGIE : *(Jammerend)* Hoort ge dat Gilbert? Ze kunnen onze va zelfs niet meer vacueren.

DOKTER : Wegens zijn vergevorderde leeftijd wil ik dan ook de keuze aan jullie laten..

(Ze kijken naar elkaar)

GILBERT : Als hij dan toch moet gaan dan liever in zijn eigen bed dokter.

MAGGIE : Oh, ik ben blij dat ge er zo over denkt Gilbert! Ik zou ook niet graag hebben dat onze va doodgaat in een bed dat hij van haar of pluim kent.

FRED : *(staat zwijmelend recht)* Ja, en tenslotte kunnen wij hem hier zelf veel beter soigneren hé.

GILBERT : Martin?

MARTIN : Euh... Wel euh.. *(kijkt op zijn horloge)* Hoe lang denkt ge dat het nog zou kunnen duren dokter want..

FRED : Hij moet de vogeltjesdans nog gaan doen.

DOKTER : Het is nog een kwestie van een paar uur denk ik.

MAGGIE : *(jammerend)* Hoort ge dat Martin? Binnen een paar uren zijn wij vier wezen!

DOKTER : Ik heb hem net een spuitje gegeven met een zwaar kalmerend middel. Als ge nog afscheid wilt nemen dan is het nu de moment denk ik. Hij begint al te ijlen en straks zal hij waarschijnlijk wegglijden in een coma.

MAGGIE : In komma! Hebt ge het gehoord mannen? We moeten rap zijn want onze va schuift subiet in komma! *(af deur slaapkamer)*

FRED : Hebt ge voor ons Maggie toevallig geen spuit niet meer op overschot dokter want ..

DOKTER : Ik ben van wacht dus ge kunt me heel de nacht bellen als het nodig is.

MARTIN : Bedankt dokter. Hoeveel is onze schuld?

DOKTER : Dat regelen we daarna wel.

FRED : Jot! Dat arrangeert onze Martin daarna wel.

(Dokter af. Martin naar deur slaapkamer)

GILBERT : Zoudt ge uwe carnavalshoed niet afzetten voordat ge naar boven gaat Martin? Anders gaat onze va misschien nog denken dat er een fazant naast zijn bed zit.

(Martin wil reageren, bedenkt zich, zet zijn steek af en verdwijnt)

FRED : *(zwijmelt moeizaam naar deur slaapkamer)* Ik zal maar ineens meegaan of ik krijg straks van onze va weer onder mijn voeten omdat ik te laat was. *(af)*

(Gilbert kijkt peinzend naar de foto van vader tegen de muur. Bianca gehaast op. Een gothic type)

BIANCA : Pa!

GILBERT : Hé Bianca.

BIANCA : *(geeft hem een kusje)* Ik ben zo rap mogelijk gekomen zenne. Maar met de tram is dat..

GILBERT : 't Is al goed meisje, 't is al goed. Ge zijt er en da's het voornaamste.

BIANCA : En den bompa?

(Gilbert kijkt haar doordringend aan)

Is 't zo erg?

(Gilbert blijft haar aankijken)

Nee!

GILBERT : *(omhelst haar)* Ge moet op 't ergste voorbereid zijn kind.

BIANCA : *(begint te wenen)* Maar hoe kan dat nu? Vorige week was hij nog zo vitaal.

GILBERT : Zo zit het leven in mekaar hé schat. En zeker als het over heel oude mensen gaat. Vandaag zijn ze er nog en morgen..

BIANCA : 't Is mijnen beste vriend.

GILBERT : Ik weet het Bianca, ik weet het. Kom, we zullen er eventjes naartoe gaan.

(Ze willen af slaapkamerdeur. Tegelijkertijd Martin al telefonerend op)

MARTIN : Ja ja Denise, ik ben.. Ja ja, zonder fout. Ja, direct ja. *(drukt af)* Dag Bianca.

BIANCA : Dag nonkel .

MARTIN : Ja, ik euh.. *(kijkt op zijn horloge)* Ik vind het vervelend maar euh.. ik zit nu juist met dat bal en..

GILBERT : Ja, onze va heeft er een slechte moment uitgekozen om een attaque te krijgen hé Martin. Doe de groeten aan de burgemeester.

(Martin snel af. Fred op)

FRED : Die dokter heeft gelijk zenne Gilbert. Ik heb eens naar onze va zijn hart geluisterd en ik hoorde het direct.. Daar klopt iets niet. Hé, dag Bianca.

BIANCA : Nonkel Fred .

FRED : *(bekijkt haar zwarte kledij)* Ah, gij zijt al in de rouw zie ik.

GILBERT : *(tegen Bianca)* Kom meisje.

(Gilbert en Bianca af. Fred gaat voor foto vader staan)

FRED : Ja va, wie had dat nu potverdekke kunnen denken. Dat gij ooit nog eens dood zou gaan.

(fade-out)

TWEEDE TAFEREEL

(Uren later. Gilbert zit naast Bianca aan tafel en houdt haar hand vast. Fred zit in de zetel te snurken met open mond. Zijn vrouw Greta zit naast hem op een stoel een sjaal te breien.)

GRETA : Kunt ge u eigen voorstellen dat ik daar al vijftwintig jaar naast moet slapen? Jamaar, en dan verschieten ze er van dat ik een gat heb in mijn trommelvlies. *(bekijkt de rode sjaal)* Had ik dat nu op voorhand geweten dat jullie va zo een zwaar attaque ging krijgen dan had ik er ineens een zwarte gebreid hé.

(Bianca snikt verdrietig)

(ondertussen voort breiend) Hebt ge verdriet Biancatje? Mmm?

(Bianca knikt)

Da's normaal hé kind. Het is tenslotte uw grootvader die daar al een halve nacht ligt te reutelen hé.

(Bianca snikt weer)

En hij kan dan ocharme zijn fluimen niet meer ophalen.

(Hevige reactie Bianca)

En hij laat dan alles maar lopen.

GILBERT : *(sist)* Maar enfin Greta!

GRETA : Maar dat verdriet dat gaat wel over zenne meiske, ge zult wel zien. Na de begrafenis blijft dat nog eventjes hangen, maar vanaf dan weet ge bij wijze van spreken nog niet meer dat ge ooit een grootvader hebt gehad.

(Martin gejaagd op. Hij hangt vol serpentines)

MARTIN : Hij is toch nog niet...?

GILBERT : Nog niet. Maar dat gaat niet lang meer duren vrees ik.

(Martin snel af slaapkamerdeur. Denise op. Ze draagt een lang kleed met daarover een cape. Op haar hoofd een tiara)

DENISE : *(koel)* Gilbert.

GILBERT : *(idem)* Denise.

DENISE : Bianca.

BIANCA : Dag tante.

DENISE : Greta.

GRETA : Dag Denise. Amai zeg, ge komt er nogal eens voor!

DENISE : *(geflatteerd)* Merci.

GILBERT : *(mompelt)* Zet ze nog een appel op hare appel (kop) en 't is precies Fabiola.

GRETA : Dat heeft nogal wat gekost zeker?

DENISE : Alles bijeen twaalfhonderd euro.

GILBERT : Twaalfhonderd euro!? Amai, da's veel geld voor een carnavalkostuum.

GRETA : 't Is te zeggen... Dat van mij kostte er vorig jaar maar vijftwintig. Ja, ik was verkleed in Mega Mindy.

DENISE : Dan zult ge nogal beziens gehad hebben.

(Er valt even een geladen stilte)

GRETA : Eigenlijk is dat wel gezellig hé, dat de familie zo nog eens samen is. *(stilte)*

Gaat ge niet eventjes zitten Denise?

DENISE : Misschien. Als ik deze keer ergens een propere stoel kan vinden zodat ik weer niet helemaal vol kickenstront hang.

GILBERT : *(mompelt)* Stront op stront dat valt niet op zenne.

GRETA : Neem anders die armstoel. Dat trekt nog het beste op een troon.

(Denise twijfelt maar gaat toch zitten. Ze zakt door de zitting)

DENISE : Oh!

GILBERT : Volgens mij hebt ge wat te veel belegde broodjes gegeten op dat bal.

DENISE : *(geraakt niet uit stoel)* Ik geraak.. Ik geraak..

(Greta er naartoe)

GRETA : Eventjes uwen asem inhouden Denise! Dan worden uw billen wat minder dik!

GILBERT : Allez zeg. Nu is heel die schone stoel naar de verdommenis!

GRETA : Moest jullie va er nu per toeval toch nog doorkomen hé Gilbert, dan kunnen we er nog altijd een 'kakkendoor' van maken.

DENISE : *(steekt haar handen uit)* Ge moet eventjes trekken Greta !..

MARTIN : *(steekt bezorgd zijn hoofd binnen)* Euh..Ik denk dat ge best eventjes naar boven komt want ..

(Denise die bijna bevrijd is wordt prompt door Greta terug losgelaten zodat ze in dezelfde positie beland)

GRETA : Ik ben direct terug Denise!

DENISE : Jaaaar Greta! Greta!

(Gilbert, Bianca en Greta snel af slaapkamerdeur. Fred ontwaakt. Hij is blijkbaar een beetje bekomen en kijkt verbaasd naar de fel kreunende Denise)

FRED : Onze va heeft daar een wc achter de keuken, dat weet gij toch hé Denise?

DENISE : Haal mij hieruit verdomme!

FRED : Moment!

(Denise steekt haar armen omhoog. Fred gaat langs achter en grijpt onder haar borsten)

DENISE : Zo niet! Langs voor! Trekken!

(Fred grijpt weer naar haar borsten)

Jamaar, aan mijn armen hé!

FRED : Ah, aan uw armen!

DENISE : *(komt eindelijk recht)* Aaah.. Ik ben gebroken.

FRED : Ja, 't is nu ook niet zo heel slim om op een stoel te gaan zitten waar dat een gat in is hé. Zeg, maar waar zitten de anderen eigenlijk? Zijn die allemaal bij onze va?

DENISE : Ja.

FRED : Dat zal daar nogal een gedrum zijn in dat klein kamerke. Ik denk eerlijk gezegd niet dat dat zo plezant is voor een mens die op sterven ligt. Allé, ik bedoel, wij zitten hier nu maar met ons twee en voor ons is dat al niet aangenaam.

DENISE : Tegen wie zegt ge 't!

FRED : Ga anders nog eventjes zitten.

(Denise gaat bijna terug in de armstoel zitten. Martin als in trance op)

MARTIN : Hij is gepasseerd.

FRED : *(kijkt naar het raam)* Wie is er gepasseerd?

MARTIN : Onze va natuurlijk, wie anders?

FRED : Onze va? Hoe kan dat nu? Die ligt toch.. *(Het dringt nu door)* Is hij dood?

(Martin knikt)

Zomaar ineens?

MARTIN : Ja, doodgaan dat doet ge niet in drie keren hé Fred.

FRED : *(duidelijk van slag)* Nee, da's waar. *(steekt zijn hand uit)* Allé Martin. Mijn innige deelneming dan.

MARTIN : Innige deelneming?

FRED : Awel ja, dat zeggen ze toch altijd.

MARTIN : Ja, maar toch niet tegen mij kwibus!

(Gilbert op met Bianca die haar neus snuit. Daarna Greta die een snikkende Maggie ondersteund die weer iets totaal onverstaanbaars zegt)

GRETA : *(troostend)* Ik kan niet verstaan wat ge allemaal zegt Maggie, maar ik ga ervan uit dat het waarschijnlijk over jullie va gaat. Hé?

MAGGIE : Jaaa.

GRETA : Awel, ge moet maar denken dat die mens in de hemel is nu. Hé?

MAGGIE : Jaaa.

GRETA : Bij onze lieve heer. En dat hij daar veel beter af is dan hier. Hé?

MAGGIE : Jaaa.

GRETA : Het zal er in ieder geval al een heel stuk properder zijn.

(Stilte. Iedereen staart een beetje verloren voor zich uit)

BIANCA : Ik kan het nog altijd niet geloven.

FRED : Niet?

GRETA : Anders moet ge voor alle zekerheid nog eens gaan zien hé Biancatje. Mmm?

(stilte)

FRED : Ja, dan zullen we maar eens op ons gemakke naar huis gaan zeker?

MARTIN : Naar huis gaan?

FRED : Nog wat gaan slapen hé Martin. En morgenvroeg terugkomen hé.

MARTIN : Morgenvroeg?

FRED : Ah ja, dat hebben we toen met ons moe toch ook gedaan.

GILBERT : Ons moe is gestorven in 't ziekenhuis hé Fred. Dat is helemaal iets anders hé.

FRED : Is dat iets anders?

MARTIN : Natuurlijk dat! We kunnen hem daar toch niet laten liggen tot morgenvroeg!

FRED : Niet ?

GILBERT : Nee nee! We moeten zo rap mogelijk de begrafenisondernemer en de dokter bellen.

MAGGIE : Ja, dat moeten we doen.

GRETA : De begrafenisondernemer en de dokter? Daar zou ik in ieder geval toch nog eventjes mee wachten als ik van u was.

MARTIN : En waarom?

GRETA : Als ge die mannen's nachts laat komen dan is dat dubbel tarief hé Martin ..

MAGGIE : (*jammerend*) 't Is toch niet waar zeker! Dan zit onze va daar ook nog mee! Met een dubbel tarief!

GRETA : Naar Telenet ja, daar zou ik al wel naar bellen.

MARTIN : Naar Telenet?

GRETA : Dat ze de distributie morgenvroeg mogen komen afsluiten hé.

GILBERT : (*tegen Martin*) Euh..Martin. Gene flauwe zever. Gij belt gij naar begrafenissen Stevens en ik bel naar de dokter.

DENISE : Naar begrafenissen Stevens?

GILBERT : Ja, waarom niet?

DENISE : Ik wil mij nu niet bemoeien Martin, maar vind gij dat een goed idee?

MARTIN : Wat bedoelt ge?

DENISE : Begrafenissen Stevens dat is wel 't simpelste van 't simpelste hé.

GILBERT : Ja, en?

DENISE : (*tegen Martin*) Sinds dat gij verkozen zijt hebt gij hier in 't dorp wel uwe status hoog te houden vind ik.

FRED : (*tegen Greta*) Wat moet hij omhoog houden, onze Martin?

MARTIN : Ja Gilbert, hetgeen dat ons Denise zegt dat is eigenlijk wel euh...

GILBERT : Wie stelt gij dan voor?

DENISE : Firma Dufour van de Kasteellei bijvoorbeeld. Die hebben vorig jaar de dienst van baron Mintjes nog gedaan.

GILBERT : Excuseer, maar onze va is wel genen baron hé Denise.

DENISE : Nee, maar zijne zoon is toevallig wel een prins hé Gilbert.

GILBERT : Ja, dat kan zijn. Maar ze noemen hem wel prins Martin en niet prins Filip hé.

FRED : Prins Filip, dat zou schoon zijn. Dat ben ik prins Laurent.

DENISE : Dat was anders een uitvaart om u tegen te zeggen zenne. En die hebben ook een koets hé. Eén met zes zwarte paarden ervoor.

MAGGIE : Met zwarte paarden? Oh, dat zou wat zijn hé!

GILBERT : En ge ziet u eigen daar al met twee in vol ornaat vanboven op die bok zitten veronderstel ik?

FRED : (*tegen Greta*) Ah, rijdt er een bok mee ook? Ik had verstaan dat het allemaal paarden waren.

DENISE : Dat zou nog zo geen slecht gedacht zijn.

GILBERT : En dan gaat ge onderweg nog snoep uitstrooien ook zeker? Sorry, maar we zijn hier wel over een rouwstoet bezig hé schattekes. Niet over een carnavalstoet hé.

GRETA : Zeg, en wat gaat dat grapke wel niet kosten? Hebt ge daar al eens goed over nagedacht?

GILBERT : Eindelijk eens iemand die iets verstandig zegt.

MAGGIE : Zou dat dan zo duur zijn, een begrafenis bij die Dufour?

GRETA : Amai niet. Zo één paard dat vreet al gemakkelijk voor vijftien euro peeën op.

GILBERT : En we weten allemaal goed genoeg wat er op onze va zijn bankrekening staat hé! Daar zult ge geen koets met zes paarden ervoor van moeten laten komen denk ik.

FRED : Nee, dan gaat alleen die bok er voor staan volgens mij.

GILBERT : (*tegen Martin*) Awel, en gaat gij het verschil bijleggen Martin? Want ikke niet zenne!

GRETA : En wij zeker niet. Ah nee, onze Fred is een invalide dat weet ge toch hé.

FRED : Ja, het enige dat ik voor die koets kan bijleggen da's een kaart om er gratis mee te mogen parkeren, da's al.

GILBERT : Maggie? Gij misschien?

MAGGIE : (*jammerend*) Ik kan dat niet hé Gilbert. (*rest onverstaanbaar*)

GILBERT : (*tegen Martin en Denise*) Nu is 't aan jullie.

MARTIN : Euh. Denise?

BIANCA : Zeg eens! Heeft er hier al eens iemand zich afgevraagd wat de bompa eigenlijk zou gewild hebben?!